

Osuuskunta kamppaa keinottelijat - kuluttajat ostavat peltomaata luomuviljelijöille Saksassa

Maatalous 30.05.2016 Henrik Schäfer

Saksalainen Bioboden -osuuskunta on kerännyt reilussa vuodessa 10 miljoonaa euroa ja 1 900 jäsentä luomupellon turvaamiseksi viljelijöille.

Bioboden Genossenschaft

Saksassa suurilla pääomilla ja pinta-aloilla pelaavat energiayritykset ovat peltokaupoissa kova kilpailija perinteisille maataloille.

Yhtäällä maatalo lopettaa jatkajan puuttuessa, toisaalla maaton nuori haaveilee viljelijän urasta. Joku taas ei pysty laajentamaan, koska energiatuet nostattavat pellon hintaa.

Saksassa luomuviljelijöiden maapulmia helpottamaan perustettu Bioboden -osuuskunta (suom. luomumaa) ostaa kuluttajien sijoittamalla rahoilla viljelysmaata. Osuuskunta harjoittaa itse maataloutta, mutta vuokraa maata ennen kaikkea pitkillä sopimuksilla muille tiloille.

Mediajulkisuus on sysännyt osuuskunnan hyvään alkuun. Tärkeä, uusia sijoittajia tuova kumppani on eettisiä sijoituksia tarjoava GLS-pankki.

Reilu yksivuotias osuuskunta on kerännyt tähän mennessä 10 miljoonaa euroa 1 900 jäseneltä.

Viime vuoden lopussa maata oli ostettu 435 hehtaaria 10 eri paikkakunnalta.

Vähimmäissijoitus osuuskuntaan on 1 000 euroa. Sijoittaja voi saada pääomansa takaisin viiden vuoden irtisanomisajalla. Mukana on yksityishenkilöiden ohella myös yrityksiä, joista moni toimii luomuelintarvikeketjussa.

"Haluamme tukea viljelijöitä siten, että maa olisi heille turvattu. Aktivoidumme silloin, kun viljelijä ottaa meihin yhteyttä", osuuskunnan viestinnästä vastaava **Sophia Krebber** tiivistää toiminta-ajatuksen.

Osuuskunnan markkinoinnissa korostuu ajatus, että peltoa on maapallolla rajallinen määrä. Jokaisen ihmisen ruokkimiseksi tarvitaan laskennallisesti 2 000 neliometriä peltoa. Sijoittamalla osuuskuntaan voi varmistaa "oman" osuutensa päätyksen ruuan tuotantoon ja luomuun.

Tarkoitus ei ole tuottaa rahallista voittoa sijoittajille, mutta ilmaiseksikaan maata ei jaeta.

"Vuokrat sopeutetaan tilan maksukykyyn, mutta ne noudattavat myös seudulle tavanomaista tasoa."

Krebber huomauttaa, että monesti energiakasveja tuottavat yritykset pystyvät maksamaan korkeampaa hintaa pellosta kuin ruuan tuottajat.

"Niitä hintoja emme noudata."